

29 765 **Wijziging van een aantal wetten in verband met de invoering van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen (Aanpassingswet Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen)**

Nr. 3

MEMORIE VAN TOELICHTING

ARTIKELSGEWIJZ

HOOFDSTUK I WIJZIGING VAN ANDERE WETTEN

AFDELING A. MINISTERIE VAN VOLKSHUISVESTING, RUIMTELIJKE
ORDENING EN MILIEU-BEHIER

Artikel 1. HUURSUBSIDIEWET

A. artikel 1, D (deels), artikel 2, onderdelen a, b (deels), een d (deels), F (deels), artikel 5, eerste lid, aanhef, J, artikel 8, K (deels), artikel 9, eerste lid, onderdelen a (deels) en b, en derde lid, M (deels), artikel 11, vierde lid, O (deels), artikel 13, eerste lid, onderdeel a, onder 1° en 2° (deels), en tweede lid, onderdeel c, S (deels), artikel 17, derde lid, T (deels), artikel 18, derde lid, U (deels), artikel 21, eerste lid, onderdeel c (deels), AA (deels), artikel 27, eerste en tweede lid, FF artikel 38, eerste lid, GG (deels), artikel 39, eerste lid en tweede lid, eerste volzin (deels) en tweede volzin, HH, artikel 40, en LL (deels), artikel 49, eerste lid, eerste volzin (deels)

In het voorgestelde artikel 1 van de Huursubsidiewet wordt een aantal definitiebepalingen opgenomen. Elke definitiebepaling komt voort uit de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen, vervallen en andere worden op onderdeelen aangepast.

De onderdelen a en g kunnen vervallen in verband met de voorgestelde aanvraagprocedure in Hoofdstuk 2 van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen. Voorts, samen, aan of lopende het toezien van de berekeningsjaar kunnen voorschotten worden verleend. Na afloop van het berekeningsjaar wordt een legemiddelen vastgesteld. Onderdeel b wordt aangepast en verletterd tot het voorgestelde onderdeel a. De insmede of de bijzondere bijdrage in de huurlasten, bedoeld in artikel 20b, w.k. kan komen te vervallen. Voorgesteld wordt immers de bepalingen in de Huursubsidiewet betreffende de zogenoemde vangnet-regeling (hoofdstuk 4A) te laten vervallen. Onderdeel d wordt verletterd tot het voorgestelde onderdeel b. In deze definitiebepaling wordt een wetstechnische wijziging voorgesteld.

De onderdelen d, e, j en p worden veranderd tot de voorgestelde onderdelen d, e, g en j. Deze onderdelen blijven ongewijzigd in stand. De voorgestelde wijzigingen in art. 4b, eerste lid, eerste volzin, van de Huursubsidiewet (open hier) deels met (LL) (cees).
 Onderdeel f wordt verletterd tot het voorgestelde onderdeel e. Het onderdeel is aangepast aan de formuleringen van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen. Met de aanpassing is geen materiele wijziging beoogd.
 Het huidige onderdeel i is veranderd tot het voorgestelde onderdeel r, met dien verstande dat voor de definitie van het begrip „onderhuur” wordt verwezen naar het voorgestelde artikel 2, eerste lid, onderdeel d, onder 2, van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen.
 Onderdeel h kan komen te vervallen. De daarin opgenomen definitie van „medebewoners” is afgeleid van het van toepassing verklaarde van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen en hierin is de wet gehanteerde begrippenkader overbodig geworden.

In onderdeel m komt het begrip „erkenvermogens te vervallen. Het begrip erkeninkomen komt terug in het voorgestelde onderdeel l, met dien verstande dat de definitie van dit begrip is afgeleid van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen. Voor een nadere uitleg van deze begrippen kan worden verwezen naar de betreffende bepalingen in de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen. Zie hiertoe ook het artikelsgewijze gedeelte van deze memorie van toelichting bij de onderdelen C, E, G en AA (deels).

In het voorgestelde onderdeel h is het begrip „erkenhuur” opgenomen. Deze definitie is ongewijzigd gebleven (het huidige onderdeel m).
 Onderdeel k (peildatum) kan komen te vervallen. De Huursubsidiewet kent een lut nu twee peildatum. Dat is bij een (verval) van wege de eerste dag van de maand volgende op die waarin de aanvraag is ingediend. Bij zogenaamde vervolgtoekenningen (de peildatum pelegen op 1 juli). Deze peildatum is ender maar van belang voor het vaststellen van de leentie van een inwonend peeldatum van de huurder of de medebewoner in verband met de inkomensgrens. Het bepalen van de huurprijs of het vaststellen of de huurder en eventueel het adres, eenwolge medebewoners of onderhuurders zich op het adres van de woning hebben doen inschrijven in de gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens (hierna: GBA). Afgeleid van de toepassing van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen (een peildatum alhierboven omschreven in beginsel overbodig geworden, nu de hoogte van de huursubsidie is gerelateerd aan de realisatie van reevan te omstandigheden die zich in de loop van het berekeningjaar feitelijk voordoen. In het huidige huursubsidiesysteem wordt het bedrag van de tegemoetkoming voort vastgesteld op basis van de feiten en omstandigheden op het moment van indiening. De peildatum geldt niet als afkantsaant haare gegeven, zons wordt er ook rekening gehouden met tussenjijde wijzigingen. Zo kunnen bij een verandering in de huurprijs wijzigingen van de huurprijs leiden tot herziening van de bijdrage, met inang van de eerste dag van de maand waarvoor de gowijzige huurprijs van kracht is.

Kochens de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen daaraan hegen het de huursubsidie en een aan de eenzijdig inkomen bij wijzig van maandelijksverschot worden uitbetaald maar deze wordt pas uitbetaald na afloop van de berekeningjaar, op basis van realisatie definitief vastgesteld.

Het zoals met het inwerking treden van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen inkomensstatistiek tijdens het berekeningjaar volledig worden meegenomen. Bij het voor de hand om voor de definitieve vaststelling van de huursubsidie ook rekening te houden met tussenjijde mutaties van andere variabelen die van belang zijn voor de hoogte van en het recht op huursubsidie. Zo niet, dan wordt een fictief element in de

subsidiegrondslag berokken, wat een principiële wijziging van het huursubsidiestelsel zou inhouden. Bovendien zouden belanghebbenden in hun aanspraak worden aangesterkt door wijzigingen van relevante feiten en omstandigheden bij de vaste telling van de huursubsidie buiten beschouwing worden gelaten. Thanks kan aan iemand dus altijd huursubsidie worden toegekend op het moment dat het recht op huursubsidie ontstaat, bijvoorbeeld op de 16 jaar wordt. Die mogelijkheid zal ook na 2005 wettelijk blijven bestaan.

Op grond van deze overwegingen is er in de voorgestelde systematiek van de Algemene wet inkomensafhankelijke regels geen plaats meer voor toepassing van een vaste peildatum. In het verlengde hiervan worden niet langer alleen gewaardeerd het moment (het is niet altijd vijf dagen na de peildatum) waarop de huurder medebewoener en eventuele onderhuurders zich hebben doen inschrijven in de WIA. Deze personen, evenals partner van de huurder, dienen te zijn ingeschreven in de administratie voor de periode vóór de huur van huursubsidie wordt ontvangen, zodat gewaarborgd is dat zij hun hoofdverblijf in de woning hebben (artikel 9, eerste lid onder a).

Voor het leeftijds criterium dat dient om vast te stellen of het aparte regime voor ouderen en gehandicapten van toepassing is, wordt overigens een afwijkende peildatum gehanteerd (artikel 2 van de Huursubsidiewet). Dit heeft te maken met het gegeven dat voor belastingplichtigen van 65 jaar en ouder een lager heffingspercentage voor de premie volksverzekeringen (box 1) van toepassing is. Vanaf 65 jaar wordt immers geen premie AOW meer geheven. Bij een gegeven verzamelinkomen leidt de lagere tarief nog tot meer draagkracht waar mee bij de bepaling van de norm-huren de zelf te dragen woonkosten in de huursubsidie rekening wordt gehouden. Dit regime wordt toegepast zodra belanghebbende gedurende het hele jaar waarover het toelingsinkomen wordt vastgesteld, 65 jaar is. Daarmee wordt de bestaande systematiek ongewijzigd voortgezet.

De voorgestelde wijzigingen in de onderdelen F (doel), artikel 8, eerste lid, aanhef J, artikel 8, 1 (doel), artikel 9, eerste lid, onderdelen a (doel) en b, en derde lid, M (doel), artikel 11, vierde lid, O (doel), artikel 13, eerste lid, onderdelen a, onder 1^e en 2^e (doel), S (doel), artikel 17, derde lid, T (doel), artikel 18, derde lid, en U (doel), artikel 21, eerste lid, onderdeel c (doel), lopen hierbij mee.

Tevens wordt de onbestede inbrenging in artikel 13, eerste lid, onder 2^e tot huurders en medebewoners die op de peildatum ouder zijn dan 16 jaar teniet gedaan. Dit laat onverlet dat huursubsidie op grond van artikel 8 van deze wet, slechts kan worden toegekend indien de huurder meerderjarig is.

De onderdelen I (peiljaar), n (subsidiejaar) en c (subsidiejaarvak) kunnen komen te vervallen. Het moge hanteerd de Huursubsidiewet een peiljaar en een subsidiejaar. Het peiljaar wordt gedefinieerd als het kalenderjaar dat voorafgaat aan het subsidiejaar (artikel 1, onderdeel a), van de Huursubsidiewet. Het peiljaar is onder meer van belang voor de vaststelling van het inkomen en vermogen van belanghebbende. Het subsidiejaar wordt gedefinieerd als het jaarvak dat loopt van 1 juli tot en met 30 juni van het jaar opvolgend jaar (artikel 1, onderdeel b, van de Huursubsidiewet).

Onder het regime van de Algemene wet inkomensafhankelijke regels zal (het maandelijks voorschot op) de huursubsidie worden berekend op basis van een gestandaardiseerd inkomen over het zogenoemde berekeningsjaar. Pas na afloop van het berekeningsjaar vindt de definitieve vaststelling van de huursubsidie plaats aan de hand van feiten en omstandigheden – met betrekking tot inkomen, vermogen, huur, leeftijd, bewoningssituatie – zoals deze zich in de loop van het berekeningsjaar

hebben voorgedaan. Aldus treedt het berekeningsjaar in de plaats van het peiljaar waarmee dit laatste begrip komt te vervallen. Om reden dat het berekeningsjaar loopt van 1 januari tot 1 januari van het daaropvolgende jaar (kalenderjaar) komt het begrip «subsidiejaar» eveneens te vervallen. Daarnaast ook het begrip «subsidietijdstip» komen te vervallen (artikel 1, onderdeel o, van de Huursubsidiewet) (onderdeel A, artikel 1). De voorgestelde (redactionele) wijzigingen in de onderdelen D (deels), artikel 2, onderdelen a, b (deels), c en d (deels) en G (deels), artikel 15, tweede lid, onderdeel c, lopen hierop in mee.

Ten aanzien van een aantal bepalingen/toepassingen wordt voorgesteld het begrip «subsidiejaar» te vervangen door «bijzond. verl. loopt van 1 juli tot en met 30 juni van het daaropvolgende jaar». Het begrip «berekeningsjaar», dat immers loopt van 1 januari tot 1 januari van het daaropvolgende jaar, blijft hier geen uitslag. Het gaat bij de toepassing van de betreffende bepalingen in de huursubsidiewet door de minister van VHTU niet om huursubsidie-gerelateerde tijdstippen, maar juist om huurprijs-gerelateerde tijdstippen (FF artikel 38, eerste lid, GG (deels), artikel 39, eerste lid, en tweede lid, eerste volzin (deels) en tweede volzin (deels), en H-L, artikel 40).

Ook in onderdeel AA (deels), artikel 27, eerste lid, voldoet de vervanging van het begrip «subsidiejaar» door «berekeningsjaar» niet, aangezien de jaarlijkse huurprijswijziging, evenals thans gebruikelijk is, zal blijven plaatsvinden per 1 juli. Daarom wordt voorgesteld om in de wet expliciet naar deze jaarlijkse huurprijswijziging te verwijzen.

B, artikel 1a, D (deels), artikel 2, onderdelen b (deels) en d (deels), G (deels), artikel 7, eerste lid (deels), L, opzichth. van hoofdstuk 2, [] [] 2a, K (deels), artikel 9, eerste lid, onderdeel a (deels), O (deels), artikel 13, eerste lid, onderdeel a, onder 1^a en 2^a (deels), en tweede lid, onderdeel a, en U (deels), artikel 21, eerste lid, onderdeel o (deels).

In het huidige artikel 1a van de Huursubsidiewet vervalt. Doordat de Algemene wet inkomensafhankelijke-regelingsmaatregelen (inkomendefinite) het verzamelen van of het belastbare loon hanteert, kan de bepaling inzake de correctie op het verzamelen inkomensafhankelijke loon komen te vervallen (in het huidige artikel 1a van de Huursubsidiewet).

In het kader van de Algemene wet inkomensafhankelijke-regelingsmaatregelen wordt ook het inkomensbegrip geharmoniseerd. Afbouw van de huidige correcties op het verzamelen inkomensafhankelijke loon verband houdend met de introductie van het huidige belastingsysteem is daar onderdeel van. Het overgaan naar het verzamelen inkomensafhankelijke loon wordt gemaakt aan de mogelijkheid die nu optreedt tussen het door de Belastingdienst gehanteerde inkomensbegrip voor de draagkracht en het bij de huursubsidie en andere inkomensafhankelijke regelingen gehanteerde inkomensbegrip.

Zodanig wordt, de correctie op het verzamelen inkomensafhankelijke loon bij de invoering ingetrokken van de nieuwe belastingwijziging per 1 januari 2001 en hier als doel de negatieve effecten op de huursubsidie te compenseren. Met name met betrekking tot de huursubsidie van personen met een laagere huursubsidie bijlage.

Voorgesteld wordt de afbouw van correcties op het verzamelen inkomensafhankelijke loon aan te wijzen op 1 januari 2001, te weten het moment waarop ook met een actuele inkomens zal worden gerekend in plaats van het (reken)inkomen t-1. Zo krijgen huishoudens in één keer duidelijkheid en worden ze niet langer dan een jaar geconfronteerd met een ingekerkte aanpassing in den omhuren (bijdrage aan de belasting).

Overigens zijn de effecten van afbouw van de correcties op de gemiddelde bijdrage voor minima beperkt. Huishoudens met een boven-

minimaal inkomen die werkzaam zijn, gemiddeld € 3 tot € 6 per maand negatief, en voor huishoudens met een bovenmatig inkomen die niet-werkzaam zijn, gemiddeld € -10 tot € -18 per maand positief. Hierbij moet wel rekening worden gehouden met het feit dat, in individuele gevallen, deze bedragen een factor twee tot drie hoger kunnen liggen, afhankelijk van de huishoudsituatie, inkomen en hoogte van de huur.

Het voorgestelde artikel 1e van de Huursubsidiewet bevat bepalingen die de toepasselijkheid van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelgeving tot uitdrukking brengen.

In het voorgestelde artikel 1a, eerste lid, van de Huursubsidiewet is dat invulling geeft aan het, nu gestelde artikel 1, tweede lid, van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelgeving, is bepaald dat de Algemene wet inkomensafhankelijke regelgeving van toepassing is op het verstrakken van huursubsidie krachtens de Huursubsidiewet, zult met uitzondering van artikel 5, eerste en tweede lid, van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelgeving. Omdat de Huursubsidiewet van kracht is vóór het tijdstip van inwerkingtreding van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelgeving, is het nodig uitdrukkelijk te bepalen dat de Algemene wet inkomensafhankelijke regelgeving van toepassing is. Hiermee wordt bevestigd dat het algemene begrippenkader (hoofdstuk 1 van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelgeving) alomvattend is toetsings-, en bijzondere bepalingen (hoofdstukken 3 en 4 van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelgeving) van toepassing zijn op de Huursubsidiewet.

De uitzondering heeft betrekking op de OGA en de daarmee gelijkgestelde administraties in het buitenland. Nu huursubsidie alleen kan worden verstrekt in eenheden van woonruimte in Nederland, moet bij het van toepassing verklaren van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelgeving, artikel 5, eerste en tweede lid, worden uitgesloten. In de Algemene wet inkomensafhankelijke regelgeving wordt vermeld dat een naar aard en strekking overeenkomend codinistrakie buiten Nederland met de OGA gelijk wordt geteld. De Huursubsidiewet kan deze begrippenvermelding niet overnemen, daar huursubsidie uitsluitend bedoeld is voor huurders die zijn ingeschreven bij de OGA en dus in Nederland woonachtig zijn.

In het voorgestelde artikel 1a, tweede lid, van de Huursubsidiewet is bepaald dat de uitvoering van de Huursubsidiewet geschiedt door de Belastingdienst Toeslagen. Hiermee wordt invulling gegeven aan artikel 11, eerste lid, van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelgeving en wordt de uitvoering van het toekennen van huursubsidie opgedragen aan de Belastingdienst Toeslagen. De procedurebepalingen van hoofdstuk 2 van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelgeving zijn daarmee van toepassing.

In het voorgestelde artikel 1a, derde lid, van de Huursubsidiewet wordt een extra vermelding geïntroduceerd aan het begrip 'partner'. Wat betreft dit begrip kan worden verwezen naar de desbetreffende bepaling van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelgeving, met dien verstande dat voor de toewijzing van de Huursubsidie niet te vergeten is dat deze in de OGA op het adres van de huurder staat ingeschreven. Ter aanduiding van de personen die voor de Huursubsidie bij het huishouden en dus in Nederland, anderszins de Huursubsidiewet tot nog toe alleen 'huurder' / belanghebbende en diens medebewoners. De partner van belanghebbende wordt thans in de Algemene wet inkomensafhankelijke regelgeving etateerlijk gedeeltelid. De Algemene wet inkomensafhankelijke regelgeving verbindt aan het partnerschap (de niet-duurzaam gescheiden levende echtgenoot of geregistreerde partner) evenwel niet de voorwaarde dat deze dient te zijn ingeschreven op hetzelfde woonadres als

belanghebbende. Voor de Huursubsidiewet is dit echter een essentiële voorwaarde zodat op dit punt wordt afgeweken van de definitie in de Algemene wet inkomensafhankelijke regels. Deze nuancering van het begrip medebewoner houdt uitsluitend verband met de onderlinge afstemming tussen het geharmoniseerde begrip kader in de Algemene wet inkomensafhankelijke regels enerzijds en de regelingspecifieke begrippen anderzijds; materieel verandert er op dit punt niets (onderdeel B, artikel 1a).

Ten aanzien van de voorgestelde introductie van het begrip «partner» lopen de onderdelen D (deels), artikel 2, onderdelen b (deels) en d (deels), 2 (deels), artikel 7, eerste lid (deels), 1, opvolgert van hoofdstuk 2, [] 2, K (deels), artikel 9, eerste lid, onderdeel a (deels), O (deels), artikel 13, eerste lid, onderdeel a, onder 1° en 2° (deels), en tweede lid, onderdeel a, en U (deels), artikel 21, eerste lid, onderdeel o (deels), mee.

Artikel 21, eerste lid, onderdeel c, onder 2°, van de Huursubsidiewet is overigens ongewijzigd gebleven.

C, opschrift hoofdstuk 1, paragraaf 2, E, artikelen 3 en 4, Q, artikel 16, en AA (deels), artikel 27, eerste lid (deels), vierde lid (deels), zevende lid, tweede volzin (deels), achtste lid (deels) en negende lid (deels).

Voor een nadere omschrijving van het begrip «rekeninkomen» kan worden verwezen naar de daarbetroffende bepalingen van de Algemene wet inkomensafhankelijke regels (het voorgestelde artikel 1, onderdeel i, van de Huursubsidiewet). Het is nog toegehanterde begrip rekenvermogen komt te vervallen. Het toetsingsinkomen wordt nader gedefinieerd in de Algemene wet inkomensafhankelijke regels. Voor de bepaling van het vermogen wordt niet langer het gezamenlijk vermogen van het huishouden in aanmerking genomen. In plaats daarvan betreft er geen aanspraak op huursubsidie als bij de huurder, diens partner of een medebewoner in het berekeningsjaar voor deel uit sparen en beleggen (box 3 inkomsten) in aanmerking genomen. Het eventuele voordeel uit sparen en beleggen van een partner of een medebewoner wordt alleen in aanmerking genomen indien die partner of die medebewoner gedurende het gehele berekeningsjaar deel uitmaakt van het huishouden van de huurder. Alleen voor de vermogensoerschiet bepaalde in Hoofdstuk 5 van de Wet inkomstenbelasting 2001 onverkort van toepassing (onderdeel E, artikelen 3 en 4).

De voorgestelde wijzigingen in de onderdelen C, het opschrift van hoofdstuk 1, paragraaf 2, het voorgestelde vervallen van artikel 16 van de Huursubsidiewet (onderdeel Q) en het voorgestelde vervallen van de aan de vermogensgrens gerelateerde begrippen (AA (deels), artikel 27, derde lid (deels), vierde lid (deels), zevende lid, tweede volzin (deels), achtste lid (deels), en negende lid (deels)) lopen hierbij mee.

F (deels), artikel 5, tweede lid, M (deels), artikel 11, tweede lid, N, artikel 12, Y, artikel 28, CC, artikel 28, GG (deels), artikel 29, tweede lid, eerste volzin (deels) en tweede volzin (deels), PK, artikel 40, LL (deels), artikel 49, eerste lid, eerste volzin (deels), en tweede lid, en NN, artikel 55, vijfde en zesde lid, artikel 11.

Vorgesteld wordt de gehele uitvoeringsorganisatie over te hevelen naar de Belastingdienst Toeslagen. De taken van de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer (hierna: Minister van VROM) zullen door die dienst worden overgenomen. Daar waar het het beleid van de Minister van VROM aangaat, vindt in voorkomende gevallen wel nog

overleg plaats met de minister (F (deels), artikel 6, tweede lid, M (deels), 11, tweede lid, GG, artikel 28, en KK, 48c van de Huursubsidiewet en artikel II).

Wat betreft de toepassing van de zogenaamde passendheidstoets, bedoeld in artikel 12 van de Huursubsidiewet, kan nog het volgende worden opgemerkt. Weliswaar wordt voorgesteld de uitvoering van de Huursubsidiewet over te hevelen naar de Belastingdienst Toelagen, doch ten aanzien van de zogenaamde passendheidstoets is het aangewezen dat de Belastingdienst Toelagen alleen in overstemming met de Minister van VROM uitvoering geeft aan het voorgestelde artikel 12, derde lid, van de Huursubsidiewet. Met de Minister van VROM, van wie wijzigingsbevoegdheid in dit proces, die de uiteindelijke verantwoordelijkheid draagt in gevallen waarin van een actievoer burgemeester en wethouders in uitzonderlijke gevallen kan worden afgezien (N, artikel 12 en GG, artikel 35, tweede lid (deels)).

Wat betreft de hardheidsclausule van artikel 26 kan het volgende worden opgemerkt. Met het oog op het behalen van regelingsdoelstellingen, het voorkomen van ongewenste informele effecten voor de burger, en het vertrouwen dat de burger mag krijgen aan toezeggingen van de overheid, is het van belang om het onder artikel 26 van de Huursubsidiewet gevormde hardheidsclausule de handhaven in de situatie zoals die ontstaat per 1 januari 2006. Daarmee is het nodig een en ander in een overgangsregeling vast te leggen. Daarbij gaat het niet om het buiten beschouwing laten van specifieke inkomens- en vermogensbestanddelen of om het buiten aanmerking laten van inkomens of vermogen van een medebewoner.

De Belastingdienst Toelagen heeft deze overgangsregeling op de voet van de huidige toets. Dit kan erin zien dat de dienst de toepassing ambtshalve kan toepassen als het hem bekend is dat de belanghebbende daarvoor in aanmerking komt.

In een algemene maatregel van bestuur zal limitatief worden vastgelegd voor welke gevallen en groepen van gevallen het eerste lid van het thans nog geldende artikel 26 van de Huursubsidiewet kan worden toegepast. Voor deze gevallen en groepen van gevallen blijft het mogelijk om ook na 31 december 2005 een beroep te doen op het tot dat moment gevormde beleid. Voor alle duidelijkheid wordt opgemerkt dat dit ook nieuwe gevallen kan betreffen die tot de op 31 december 2005 bestaande uitzonderingscategorieën kunnen worden gerekend en die pas in 2006 of later voor het eerst huursubsidie aanvragen (Y, artikel 26 en NN, artikel 65, vijfde en zesde lid).

Wat betreft de zogenaamde verhuishoudnorm kan nog het volgende worden opgemerkt. De Minister van VROM zal zich bezig houden met het afhandelen van deze verhuishoudnorm. In dit kader heeft de Belastingdienst Toelagen reeds de huidige uitvoering in de door VROM aangewezen gevallen, waaronder de uitbetalingen en terugorderingen. Alle andere taken en overwegingen die hierbij een rol spelen, zijn voorbehouden aan de Minister van VROM (LL (deels), artikel 48, eerste lid, eerste volzin (deels), en tweede lid).

Wat betreft het uitvoeren van regelingen die bedoeld zijn in artikel 49 van de Huursubsidiewet kan nog het volgende worden opgemerkt. De Belastingdienst Toelagen heeft de huidige uitvoering in de door VROM aangewezen gevallen, waaronder de uitbetalingen en terugorderingen. Alle andere taken en overwegingen die hierbij een rol spelen, zijn voorbehouden aan de Minister van VROM (LL (deels), artikel 48, eerste lid, eerste volzin (deels), en tweede lid).

G (deels), artikel 7, eerste lid (deels) en derde lid

In het voorgestelde artikel 7, eerste lid, van de Huursubsidiewet is bepaald dat de aanspraak op huursubsidie behalve van de draagkracht en het vermogen van de huurder en diens partner, zoals bepaald in de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen, ook afhankelijk is van de draagkracht en het vermogen van de medebewoners. De uitkomst van deze bepaling vormt niet een van de huidige situaties waarin ook de draagkracht van alle leden van het huishouden in beschouwing wordt genomen voor de bepaling van de aanspraak op huursubsidie. Het huidige artikel 7, eerste lid, van de Huursubsidiewet kan komen te vervallen. De voorgestelde aanvraagprocedure is opgenomen in hoofdstuk 2 van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen. De tekst van het huidige artikel 7, derde lid, van de Huursubsidiewet is opgenomen in artikel 12 van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen.

H, artikel 7a, U (deels), artikel 21, derde lid, V, artikel 22, X, artikel 24, BB, opschrift van hoofdstuk 6, DD, artikelen 28 tot en met 32, EE, hoofdstuk 7, II, opschrift hoofdstuk 8, JJ, artikelen 40 tot en met 48b, en LL (deels), artikel 49, eerste lid, eerste volzin (deels)

De voorgestelde wijzigingen in de opschriften van de hoofdstukken 6 en 9 en het voorgestelde vervallen van de artikelen 7a, 21, derde lid, 22, 24, 29 tot en met 32, 48 tot en met 48b, en hoofdstuk 7 van de Huursubsidiewet houden verband met het in de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen opnemen van een nieuwe aanvraagprocedure. H, artikel 7a, U (deels), artikel 21, derde lid, V, artikel 22, X, artikel 24, DD, opschrift van hoofdstuk 6, DD, artikelen 28 tot en met 32 en EE, hoofdstuk 7, II, opschrift hoofdstuk 8, JJ, artikelen 40 tot en met 48b).

De in voorgestelde wijzigingen in artikel 49, eerste lid, eerste volzin, van de Huursubsidiewet loopt hierbij (deels mee) (LL (deels), artikel 49, eerste lid, eerste volzin (deels)).

L, artikel 10

De materie betreffende het erachtmatig verblijf is opgenomen in een soortgelijk artikel 9 van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen. Daarmee wordt voorgesteld artikel 10 van de Huursubsidiewet te laten vervallen.

P, artikel 14, tweede lid, R, artikel 16, derde en vijfde lid, 5 (deels), artikel 17, eerste lid, T (deels), artikel 18, vierde lid, AA (deels), artikel 27, derde lid (deels), vierde lid (deels), vijfde en zesde lid, zevende tot en met negende lid (deels), en MM, Artikel 50

In de voorgestelde artikelen 14, tweede lid, 16, derde en vijfde lid, 27, derde tot en met negende lid, en 51 van de Huursubsidiewet worden wijzigingen aangebracht de berekeningsystematiek van de verschillende parameters doorgevoerd. Deze wijzigingen hebben betrekking op de zogenaamde reken inkomens (maximum inkomensgrenzen), inkomensklassen, minimum inkomensgrenzen en de rekenruimte (punten), die elk jaar per 1 januari (van het berekeningsjaar) worden aangepast. Hiermee wordt het stelsel van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen gevolgd (P, artikel 14, tweede lid, R (deels), artikel 16, vijfde lid, T (deels), artikel 18, vierde lid, en AA (deels), artikel 27, vierde lid (deels), vijfde lid (deels), zesde lid, eerste volzin (deels), en achtste lid (deels)).

De jaarlijkse aanpassing aangeande de zogenaamde maximale huur, kwaliteitsrichtings- en afpingsgrenzen, alsmede de normhuur, geschiedt onveranderd per 1 juli.

In het voorgestelde artikel 10, derde lid, van de Huursubsidiewet is bepaald dat de laagste inkomensklasse de rekeninkomens bevel, die gelijk aan of lager zijn dan het minimum-inkomensgrens, bedoeld in artikel 17 van de Huursubsidiewet, verhoogd met € 200 voor een huishouden als bedoeld in artikel 2, onder a en c, van de Huursubsidiewet, en verhoogd met € 300 voor een huishouden als bedoeld in artikel 2, onder b en d, van de wet. Door het verhogen van de laagste inkomensklasse met € 200 voor ongeconjuguëerde(hu)shoudens en voor alleenstaanden met € 300 voor meerpersoons(ouderen)huishoudens worden de effecten van de wijziging in de aanpassingsystematiek, te weten een aansparing van de verschillende inkomensrelatieparameters per 1 januari in plaats van per 1 juli, geminimaliseerd. Door dat bij het bepalen van de minimum-inkomenspunten gebruik wordt gemaakt van de verwachte inkomensontwikkeling op minimumniveau is een zekere marge noodzakelijk. Wanneer deze schijting te laag blijkt te zijn, zullen huishoudens met een minimuminkomen uit de onderste inkomensklassen uitstromen, waardoor zij niet langer de maximale bijdrage ontvangen. Door oprekking van de onderste inkomensklasse wordt als het ware een buffer gecreëerd om dit effect te voorkomen (R. artikel 10, derde lid).

De voorgestelde wijziging van artikel 27, derde lid, van de Huursubsidiewet heeft betrekking op het in een apart voorgestelde vierde lid opnemen van de aanpassingsystematiek aangaande de maximum-inkomensgrenzen. De tekst van het voorgestelde artikel 27, derde lid, van de Huursubsidiewet komt overeen met het betreffende gedeelte van het huidige artikel 27, derde lid, van de Huursubsidiewet (A.V. (deels), artikel 27, derde lid (deels)). Bij de inwerkingtreding van de wet op 1 januari 2005 wordt overgelept van het huidige begrip 'gewoon' naar 'verminderd' in het eerste lid (jaar t-1) naar het nieuwe begrip 'actueel' vermindert inkomens (jaar t). Om deze overstap vloeiend te laten verlopen dienen de maximum-inkomensgrenzen per die datum conform zijnde gecorrigeerd van de wijziging in de aanpassingsmethodiek bij ministeriële regeling te worden vastgesteld. In dit kader kan nog worden verwezen naar de artikelsgewijze inrichting bij het in hoofdstuk 2 voorgestelde artikel 1, tweede lid, van de wet.

In het voorgestelde artikel 27, vierde lid, van de Huursubsidiewet wordt de aanpassingsystematiek van de zogenaamde maximum-inkomensgrenzen beschreven. De in artikel 14, eerste lid, van de Huursubsidiewet genoemde bedragen zullen elk jaar per 1 januari worden aangepast met de factor, bedoeld in artikel 10.2 van de Wet inkomstenbelasting 2001, met dien verstande dat voor elk ander jaar wordt gelezen: berekeningjaar. Deze factor bepalen de verhouding van het gemiddelde van de prijsindexcijfers van de achttiende trian met de zevende van het berekeningjaar voorgaande maand, tot het gemiddelde van de prijsindexcijfers van de dertiende trian met de negentiende van het berekeningjaar voorgaande maand. Nu het jaar waarvoor huursubsidies worden verstrekt, loopt van 1 januari tot 1 januari is ten aanzien van de aanpassings-systematiek van de maximum-inkomensgrenzen gekozen voor een klassieke methode (A.V. (deels), artikel 27, vierde lid, eerste volzin). Het voorgestelde artikel 27, vierde lid, tweede volzin, van de Huursubsidiewet komt overeen met het (tweede) lid van artikel 27, derde lid, tweede volzin, van de Huursubsidiewet.

In het voorgestelde artikel 27, vijfde lid, van de Huursubsidiewet is de aanpassingsystematiek van de zogenaamde minimum-inkomenspunten opgenomen. De betreffende bedragen worden zoeb gewoonlijk van het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid verstrekt. Nu de betreffende bedragen elk jaar per 1 januari zullen

worden aangepast en voormeld ministerie vóór die datum nog geen definitieve bedragen kan leveren, worden per die datum elk jaar geschatte bedragen gehanteerd (artikel 17, eerste lid). Voormelde correctie aangebracht in artikel 17, eerste lid onder c, waar wat betreft de vakantietoeslag werd verwezen naar een onjuist lid van artikel 29 van de Algemene Ouderdomwet. Abusievelijks bij een eerdere wijziging van leestijl genoemd de wet, waarbij het negende lid van artikel 29 werd vernummerd tot zonde lid, nog bestaan de Huursubsidieregelingen aan te passen (onderdelen 6 (deels), artikel 17, eerste lid, onderdelen a, b, c, d, e, en AA (deels), artikel 27, vijfde lid (deels)).

In het voorgeselde Me artikel 27, zesde lid, van de Huursubsidielwet wordt de aanpassingsregels met de zogenaamde referentie-inkomens (in punten) geregeld. In de voorgeselde eerste volzin van dat artikel is bepaald dat de referentie-inkomens (in punten) jaarlijks per 1 januari (in plaats van per 1 juli) worden aangepast met het percentage waarmee per die datum corresponderende verwachte bedragen krachtens artikel 17, eerste lid (minimum-inkomens (in punten)), van de Huursubsidielwet afwijken van de per 1 januari van het daaraan voorafgaande berekeningsjaar krachtens de wetten, die zijn genoemd in dat artikel lid, geldende (gerelateerde) bedragen (AA (deels), artikel 27, zesde lid (deels)).

In verband met het afschaffen van de huidige correctie op het verzamelen inkomens per 1 januari 2006 zullen de referentie-inkomens (in punten) per die datum eenmalig zonder gebruikmaking van de wettelijke aanpassingsregels bij ministeriële regeling worden vastgesteld. In dit kader kan nog worden verwezen naar de artikelgewijze toelichting bij het in hoofdstuk 2 voorgeselde artikel 1, vierde lid, van deze wet en naar hoofdstuk 4 van het algemeen deel van de toelichting bij het voorstel voor de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen.

De voorgeselde artikelen 27, zevende, achtste en negende lid, en 60 van de Huursubsidielwet lopen hierbij mee (AA (deels) en MM).

Wet artikel 23

De opzet van het thans geldende artikel 23 van de Huursubsidielwet wordt verlaten. Het voorgeselde artikel 23 van de Huursubsidielwet gaat nu uit van een subject- in plaats van een object-gerelateerde benadering en is daarmee aangepast aan de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen. Met andere woorden: de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen koppelt de toekenning van het recht op huursubsidie aan de persoon en niet, zoals in de Huursubsidielwet het geval is, aan de woonruimte. Om die reden kan bij verhuizing van de huurder, ook niet langer sprake zijn van een toenemende van de aan de huurder reeds toegelaten huursubsidie ten gunste van de mededelingen die de huurder voortzet. In de voorgeselde nieuwvorming zal hij aan verhuizing van de huurder de aan de huurder toegelaten huursubsidie in tegengestelde geordend worden, mits aan de voor het toekennen van huursubsidie geldende voorwaarden wordt voldaan. Huursubsidie zal niet eerder aan de achterblijvende mededelingen worden verleend dan nadat hij het voor een nieuwe aanvrage heeft ingediend. Als zo'n situatie zich voordoet, zal de Belastingdienst Toelagen Item een in schied reguleren. Indien een huurder verhuist naar een huurwoning zal wat toepassing worden gegeven aan de artikelen 6, tweede lid (aandacht), en 12 (aandacht) (toelagen) van de Huursubsidielwet.

Z. hoofdstuk 4A

Doordat de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen bij de beoor-

deling van het recht op en de hoogte van de tegemoetkoming uit gaaf van het geschiedt actueel inkomen, zoals in het berekeningjaar (het jaar waarop de aanvraag berekening heeft) wordt vastgesteld, is er geen noodzaak meer om ten behoeve van een plotselinge inkomensdaling (reken-inkomen versus actueel inkomen) de zogenoemde Vangnetregeling huursubsidie in stand te houden.

Mocht zich in een concreet geval zo'n inkomensdaling voordoen, dan kan de bijdragchubbende m dition alleen wijziging van omstandigheden bij de Belastingdienst Toeslagen. Het bedrag van het verende voorschot wordt dan naar aanleiding van die inkomensdaling verhoogd.

AFDEELING 9. MINISTERIE VAN SOCIALE ZAKEN EN WERKGELEGENHEID

Artikel 1. De Wet Kinderopvang

A. Artikel 1

In de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen is in artikel 4 is een definitie van het begrip et kinds opgenomen. Hoewel de Wet Kinderopvang met een kindbegrip handelt is in onderdeel i de definitie van het begrip ouder in overeenstemming getracht met het kindbegrip van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen. De tekst van de definitie van het ouderbegrip kan beperkt blijven omdat de voorwaarden die al in de kind-definitie van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen zijn opgenomen niet in de definitie van het begrip ouder hoeven terug te keren.

Aa gevolg van de van toezetting verklaring van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen en het in die wet gehanteerde begrippen-keuze voor een aantal definitieve begrippen is verbodig geworden. Met gaaf aan tekenen algemeen de begrippen (tag en oet de lling (onderdeel i), tegemoetkoming (jaar (onderdeel k), toetsingsinkomen (onderdeel l), sociaal fiscaal nummer (onderdeel q), de inspecteur (onderdeel r), de ontvanger (onderdeel s), bestuurlijke boete (onderdeel t) en lidstaat (onderdeel u).

As gevolg van het vervallen van de begrippen j, k, l, o, r, t en u worden de onderdelen m, n, o en p verletterd.

Het derde lid is geschipt uit het eerste lid omdat een bepaling met een zekere strekking is opgenomen in de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen.

B. artikel 1a

Met het eerste lid wordt invulling gegeven aan artikel 1, tweede lid, van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen. Omdat de Wet Kinderopvang uitsluitend kan voortvloeien van inwerkingtreding van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen, is het noodzakelijk te bepalen dat de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen van toepassing is. Hiermee wordt bewerkstelligd dat het algemene begrip penkader (hoofdstuk 4.1 van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen) elementen de bepalingen met betrekking tot toezicht en opvoeding en de bijzondere bepalingen (hoofdstuk 4.2 van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen) van toepassing zijn op de Wet Kinderopvang. Artikel 47 van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen is uitzonderd omdat dit artikel een – tijdelijke – regeling bevat die neerkomt op het pas met ingang van eerste dag van de volgende maand in aanmerking nemen van wijzigingen in omstandigheden en leeftijd die zich in de loop van een maand voordoen. Deze tijdelijke regeling wijkt af van de systematiek zoals die voor de Wet Kinderopvang zal worden gehanteerd en inhoudt dat

wijziging en in omstandigheden en leeftijd met een doorweten op het moment dat zij zich voordoen.

In het tweede lid wordt invulling gegeven aan artikel 11, eerste lid, van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen en wordt de uitvoering van de legemoetoming en van het Rijk opgedragen aan de Belastingdienst Toeslagen. De procedurebepalingen (hoofdstuk 2 van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen) zijn daarom van toepassing op de legemoetomingen van het Rijk. Voor de legemoetomingen in de kosten van kinderopvang van de gemeente en het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen geldt dat de uitvoering daarvan ongewijzigd blijft.

In het derde lid wordt een aantal artikelen van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen van overeenkomstige toepassing verstaard op de legemoetoming met de verstaan een legemoetoming van de gemeente en van het uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen. Deze bepaling heeft een praktische achtergrond. Zonder een dergelijke van overeenkomstige toepassing verklaring zou het noodzakelijk zijn een fors aantal bepalingen te handhaven in de Wet kinderopvang, uitsluitend voor de gemeente en het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen.

C. artikelen 2, 3 en 4, D. artikel 5

Artikel 2 kan vervallen omdat in artikel 3 van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen een partnerdefinitie is opgenomen die daarvoor in de plaats treedt. De partnerdefinitie van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen wijkt op enkele punten af van die van de Wet kinderopvang. De wijzigingen zijn in het kort de volgende. Op grond van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen wijkt men af in artikel 2, derde lid, van de Wet kinderopvang gehandhaafde situaties waarin in ieder geval sprake is van partnerschap twee situaties toegevoegd. Het gaat hier om situaties waarin sprake is van concludering van partnerschap voor een pensioenregeling en om situaties waarin belanghebbende samen met een ander een woning bewoont die voor hen een eigen woning is in de zin van de Wet inkomstenbelasting 2001 en zij hebben aanspraak op huurtoeslag. Deze situaties zijn omtrent artikel 3.91, tweede lid, onderdeel b, onder 3^e en 4^e, van de Wet inkomstenbelasting 2001. Tevens is in de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen een rangorde opgenomen. De partner van belanghebbende, zodanig die als eerste in artikel 3, eerste lid, van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen wordt genoemd. In de Wet kinderopvang liepen rangorde opgenomen. In gevallen waarin meerdere personen tegelijkertijd als partner kwalificeren moet de belanghebbende zelf aangeven welke persoon als partner moet worden aangemerkt. Een andere wijziging is dat een huwelijkse in de rechtlijn en bepaalde bloedverwanten in de tweede graad van de zijlijn niet als partner kwalificeren (artikel 3.91, eerste lid, van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen) vóór de belanghebbende. Zij kunnen uitsluitend als partner kwalificeren als partner van een van de studietoelagen genoemd in artikel 3, eerste lid, onderdeel b, van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen. Met deze uitzondering wordt voorkomen dat een inrunderende hulpbehoevende moeder automatisch als partner kwalificeert.

Artikel 3 vervalt omdat artikel 5 van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen een nagenoeg gelijklopende bepaling kent met betrekking tot de gelijktelling van een administratie buiten Nederland met de gemeentelijke basisadministratie. De degressie bepaling en van het tweede en derde lid zijn in artikel 6 van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen vorm gegeven door te bepalen dat Onze Minister (van Financien)

diën) regels kan stellen in overeenstemming met Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid.

Artikel 4 vervalt omdat artikel 10, eerste lid, van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen voorziet in een zelfde bepaling waarin de minderjarige bevestigd wordt verklaard rechtshandelingen te verrichten die verband houden met de toekenning van een tegemoetkoming.

De wijziging van artikel 5 bestaat het vervallen van de leden 2 en 3 welke bepalingen bevatten over de voormiddeling in relatie tot de aanspraak op een tegemoetkoming. Artikel 9 van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen voorziet in bepalingen met betrekking tot de aanvraagprocedures. Het vierde lid wordt vernummerd tot het tweede lid en aangepast. De aanvraagprocedure is in de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen geregeld, waarbij in artikel 14 wordt voorzien in een aanvraagprocedure voor partners in een gezamenlijke aanspraak. Het derde lid van de Wet kinderopvang wordt bereikt dat ingeval beide partners ouder zijn, er sprake is van één gezamenlijke aanspraak.

E. artikel 6, artikel 7, eerste lid, onderdeel a

Het begrip «rekeningsjaar» zoals dat in de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen wordt gehanteerd om het kalenderjaar aan te duiden waarover aanspraak op een tegemoetkoming bestaat treedt in de plaats van het in artikel 6, eerste lid, aanhef, van de Wet kinderopvang daarvoor gebruikte begrip «tegenwoordig jaar». Voorts wordt, in verband met het in de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen gehanteerde begrip «tegenwoordig» dat betrekking heeft op inkomensafhankelijke regelingen van het Rijk, in de Wet kinderopvang niet langer gesproken over een «tegenwoordig» van het Rijk» maar van «tegenwoordig».

Het vierde lid van artikel 9 kan vervallen omdat het partnerbegrip van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen voorziet in het niet als partner aanmerken van de bloed- of aanverwant in de rechte lijn of in de tweede graad van de zijlijn. Een afzonderlijke bepaling in de Wet kinderopvang is daarvoor niet langer nodig.

Het vijfde lid, dat door het vervallen van het vierde lid wordt vernummerd tot vierde lid, is in redactie overnemen aangepast aan het inkomensbegrip van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen. Het zesde lid wordt vernummerd tot het vijfde lid.

Het noemen van het begrip «draagkracht» van artikel 7 van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen volstaat om aan te duiden dat het toelagen inkomen van de ouder en dienstpartner in aanmerking wordt genomen om de hoogte van de tegemoetkoming te bepalen. Artikel 7, eerste lid, onderdeel a, is daarop aangepast.

G. artikelen 8 tot en met 21

Artikel 8 vervalt omdat het begrip «toelagingsinkomen» zoals omschreven in artikel 8 van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen hiervoor in de plaats treedt. Inhoudelijk brengt dat geen wijzigingen met zich mee met het vierde lid van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen oorspronkelijk houdt met de situatie waarin sprake is van een vastgestelde navorderingsaanslag. In dat geval wordt het in die navorderingsaanslag opgenomen verzameld inkomen aangemerkt als het toelagingsinkomen.

De artikelen 9 tot en met 21 bevatten in de eerste plaats procedurele bepalingen met betrekking tot de aanvraag, de verlening van voorschotten en

de vaststelling van de tagemoetkomingen van het Rijk. Daarnaast gaat het om bepalingen met betrekking tot het rekenen van rente, de herziening van de tagemoetkoming, de aanvangstermijn voor het indienen van bezwaar en beroep alsmede met betrekking tot de informatieverstrekking. Omdat de Belastingdienst Toeslagen het proces van toekennen van de tagemoetkomingen gaat uitvoeren volgens de procedures zoals beschreven in hoofdstuk 2 van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen, dienen deze artikelen te vervallen. Bovendien geldt niet dat daar geen wesentliche verandering uit voort, mede vanwege het feit dat de toepasselijke bepalingen van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen voor een belangrijk deel zijn gebaseerd op de procedurebepalingen van de Wet kinderopvang. Het twaalfde artikel is van belangrijke verschillen die als gevolg hiervan ontstaan.

- in het de inspecteur van de Belastingdienst maar de Belastingdienst Toeslagen is het bevoegd orgaan dat beslist is met de toekenning van tagemoetkomingen;
- er is niet langer sprake van een jaarlijkse aanvraag voor het verlenen van de tagemoetkoming. In een eerste aanvraag wordt deze goedgekeurd;
- er hoeft geen aanvraag voor een definitieve vaststelling te worden ingediend;
- de verlening van een voorschot op de tagemoetkoming wordt niet gevolgd door een vaststelling maar door een toekenning van de tagemoetkoming;
- de berekening van in rekening te brengen of te vergoeden rente in het geval van terugvoering dan wel nabestelling van subsidie vangt niet aan op 1 januari valgend op het tagemoetkomingjaar maar op 1 juli volgend op dat jaar.

H. artikel 22, I. artikel 29

Het begrip «tagemoetkomingjaar» zoals dat in de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen wordt genoemd om het belastingjaar aan te duiden waarover sprake is van een tagemoetkoming bestaat. Treedt in de plaats van het in artikel 22 eerste lid bedoeld, en in artikel 29 van de Wet kinderopvang daarvoor gebruikte begrip «tagemoetkomingjaar».

Het vijfde lid van artikel 22 en het derde lid van artikel 29 vervallen omdat deze verwijzen naar artikel 6, vierde lid, welke bepaling eveneens vervalt.

J. artikel 34, K. artikel 35

Dit artikel is anderszins geformuleerd dat de bij de gemeenschappelijke vaststelling van de tagemoetkomingen uitbreiding betrekking hebben op de tagemoetkomingen van het inkomensafhankelijke regelingen. Voor de tagemoetkomingen van het Rijk gelden in de procedurebepalingen van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen. Voor tagemoetkomingen van de gemeenten gelden de bepalingen van [] 3 van de Wet kinderopvang.

Het derde lid van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen treedt in artikel 35 in de plaats van de partner zoals die in de Wet kinderopvang werd aangegeven.

L. artikelen 36 en 37

De artikelen 36 en 37 bevatten invorderingsbepalingen voor de ontvanger die door het Rijk te veel of ten onrechte subsidie is uitgekeerd terugvoeren. Deze bepalingen hoeven niet langer te worden gehandhaafd omdat de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen in overeenkom-

stijpe invorderingsbepalingen voorziet. De Belastingdienst Toeslagen treedt dan in de plaats van de belastingontvanger als competent bestuursorgaan. Voor wat betreft invorderingsbevoegdheden brengt de inhouse-lijk gasken geen wijziging met zich mee. Wel is het zo dat de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen voor wat betreft de terugordering als uitgangspunt hantere: dat primair verhaal wordt gezocht bij de ouder die de aanvraag heeft ingediend als de schuldenaar. Pas als die geen toelating biedt kan de overtuide partner door middel van een aansprakelijkstelling gedwongen worden voor betaling van de schuldsom te dragen. De Wet kinderopvang gaat uit van hoofdelijke aansprakelijkheid van zowel de ouder als diens partner en maakt tussen beiden geen onderscheid voor wat de terugbetalingsplichting.

M. artikel 41

Het in dit artikel opgenomen beslagverbod met betrekking tot tegemoetkomingen is zodanig aangepast dat het uitsluitend betrekking heeft op de situatie waarin sprake is van tegemoetkomingen verstrekt door de gemeente en het Uitkeringsinstituut en niet anderszins verzekeringen. Voor wat betreft de tegemoetkomingen van het Rijk geldt een vrijwel identieke bepaling van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen.

N. artikelen 42 en 43

Artikel 42 biedt de Minister van Financiën de mogelijkheid nadere regels te stellen voor de informatieverstreking door het college van burgemeester en wethouders of het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen ten behoeve van de door Rijk te verstrekken tegemoetkomingen. Het artikel luidt nu: "mocht het college van burgemeester en wethouders of het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen de informatie verstrekken door het college van burgemeester en wethouders of het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen mogelijk maken."

Artikel 43, dat uitsluitend betrekking heeft op tegemoetkomingen van het Rijk, kan vervallen omdat de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen voorziet in een gelijkwaardige bepaling gericht op het stellen van regels terzake van de mogelijke samenloop met buitenlandse tegemoetkomingen.

O. artikel 44

De aanpassing van artikel 44 houdt verband met het van toepassing zijn van het invorderingsregime van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen voor wat betreft de terugordering van te veel betaalde subsidie door Rijk. Om die reden is het toepassingsbereik van Rijk te beperkt tot schulden aan de gemeente en het kinderopvanginstelling werknemersverzekeringen. De aansprakelijkheid in de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen (die uitsluitend geldt voor schulden aan het Rijk) is overigens anders vormgegeven dan die in de Wet kinderopvang. In de Wet kinderopvang wordt de aansprakelijkheid geteerd als zowel de ouder als diens partner hoofdelijk aansprakelijk zijn. De Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen bedoelen de ouder en zijn de subsidie te toegelaten primair als de schuldenaar die de te veel betaalde subsidie moet terugbetalen. Pas als hij niet aan die verplichting voldoet kan de partner hoofdelijk aansprakelijk worden gesteld.

P. artikel 71

Deze bepaling kan vervallen aangezien in de Algemene wet inkomensaf-

hanke ike regelingen een gelijkzijdende bepaling is opgenomen en die voorziet in een aanwijzingsmogelijkheid van oorspronkelijke arten. Deze bepaling geldt ook voor de tegenstelling van de gemeenten en de UWV's aangezien de bepaling in hoofdstuk 3 van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen is opgenomen.

Q. artikel 70, R. artikel 84, S. artikel 85

Hoofdstuk 2 van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen voorziet in regels over de toelating tot de bevoegdheid tot het opleggen van een boete door het Rijk, alsook het bezwaar maken tegen die boete. Om die reden is in artikel 70 het toelatingsbevoegd van zowel het eerste lid, dat de bevoegdheid tot het opleggen van een boete regelt, als het tweede lid, dat regels met betrekking tot het bezwaar maken tegen de boete, beperkt tot de boeten van de gemeente en het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen.

Artikel 84 is aangepast aangezien de bepaling uitsluitend nog geldt voor boetes opgelegd door het college van burgemeesters en wethouders.

Artikel 85 bevat de boeteposities die de inspecteur van de rijkbelastingdienst dient te staan in het kader van de naleving van de informatieverplichtingen jegens het Rijk. Deze bepalingen vervallen omdat hoofdstuk 2 van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen voorziet in de toelating tot het opleggen van een boete door het Rijk. In bepalingen omtrent het opleggen van een boete wordt de boete vooraf, die in de plaats treden van de bepalingen van artikel 85. De Definitieve dienst Toelagen neemt als gevolg hiervan de plaats in van de belastinginspecteur als competent besluiten over voor wat betreft het opleggen van de boete. De boete bepalingen van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen zijn voortvondelijk op andere delen van die van artikel 85. In de eerste plaats is er sprake van een verschil ten aanzien van de personen aan wie een boete kan worden opgelegd. De Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen voorziet in de mogelijkheid tot het opleggen van een boete aan de belanghebbende diens sprake of de mededienster. De Wet Kinderopvang maakte het mogelijk om naast de ouder ook de ouder als de exploitant van een kinderdagbureau of gastouderbureau of de werkgever van de ouder of diens partner te beboeten.

In de tweede plaats is er een verschil in het bedrag van de boete in combinatie met de schuldopdracht. De Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen gaat uit van een systematiek waarin het bedrag van de boete gerelateerd is aan het bedrag van de terugvordering (25% daarvan) maar gemaximeerd tot € 500, en geldt uitsluitend in het geval van opzet van de persoon aan wie de boete wordt opgelegd. De Wet Kinderopvang hanteerde uitsluitend bedragen: ten hoogste € 200 in het geval van verwijtbaarheid, ten hoogste € 500 in het geval van opzet of grove schuld.

T. artikel 87, U. artikel 94, V. artikel 95

In deze artikelen wordt de toelating tot het opleggen van boeten uitsluitend van het Rijk, maar over tegenstellingen.

W. artikel 96, X. artikel 108

Artikel 96 is aangepast in verband met het vervallen van de artikelen 8 tot en met 21.

Artikel 108 kan vervallen in verband met de inwerkingtreding van de Wet op de Jeugdzorg.

De aanpassing betreft het doen vervallen van de bepaling omtrent de inlichtingenverstrekking voor zover die betrekking heeft op de inlichtingenverstrekking door de minister van Financiën aan de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid. Deze bepaling hangt samen met het feit dat de zorg voor de uitvoering van de verstrekking van tegemoetkomingen door het Rijk is opgedragen aan de rijkste ondernemers in de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen, waarin is bepaald dat de uitvoering geschiedt door de Belastingdienst. Te zagen, is voorzien in een vergelijkbare bepaling omtrent de inlichtingenverstrekking door de minister van Financiën aan de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid.

De tekst van artikel 114 is in redactionele zin aangepast in verband met het vervallen van artikel 10.

AFDELING C. MINISTERIE VAN ONDERWIJS, CULTUUR EN WETENSCHAP

Artikelen I, II en III. De Wet studiefinanciering 2000

Artikelen IV, V en VI. De Wet tegemoetkoming onderwijsbijdrage en schoolkosten

Artikel I, onderdeel A, punt 1 en 2, en onderdeel E

Artikel I

Artikel II, onderdeel A, punt 1 (m.u.v. toetsingsinkomen), 2 en 4, onderdeel D, D, C, F, I, L, J en K

Artikel IV, onderdeel A, punt 1 en 2, en onderdeel D

Artikel V

Artikel VI, onderdeel A (m.u.v. toetsingsinkomen), E, D, G, H en J

Om over te kunnen gaan op één en hetzelfde inkomensbegrip, het voornamelijk inkomens, moet zowel in de regeling van de aanvulende beurs in de Wet studiefinanciering 2000 (WSF 2000) als in de Wet tegemoetkoming onderwijsbijdrage en schoolkosten (WTOS), die nu nog uitgaan van het getoonde inkomens, de correctie op het voornamelijk inkomens worden afgevoerd. Zoals in paragraaf 4.2 van het algemeen deel van de toelichting op het wetsvoorstel Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen is aangegeven, wordt deze afbouw gespreid over een periode van drie jaar. Dit wordt afgevoerd, voorgegeven. In het eerste jaar dat de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen van kracht zal zijn (voorzien in de artikelen I en IV), in het jaar daarna (2007) is dat 53,33% (artikelen II en V), in het derde jaar (2008) is de correctie volledig afgevoerd (artikelen III en VI).

Om ervoor te zorgen dat de operationele budgetten neutraal verlopen worden gelijkgesteld de grensbedragen ophoudend, met een waarde van € 800 in de WSF 2000 en € 1400 in de WTOS. In de WSF 2000 gaat het immers om een inkomens dat door één individu of de opgebrachte, namelijk de afzonderlijke autor. In de WTOS gaat het om het inkomens van de aanvrager en zijn partner, respectievelijk de TOS-ouder en zijn partner. Omdat de drie jaar waarin de teksten van de van het wetstelsend bedrag toegenomen aan de grensbedragen in de artikelen 3.9 WSF 2000 en 2.23 WTOS.

Artikel I, onderdeel A, punt 3 tot en met 6

Artikel IV, onderdeel A, punt 3 tot en met 6

In het kader van de harmonisering van inkomensafhankelijke regelingen worden met deze afdeling uit de Aanpassingswet Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen de voor de WSF 2000 en de WTOS relevante begripbepalingen overgenomen. Het betreft het partnerbegrip in de

begrippen sociaal-fiscaalnummers en 'vreemdeeling'. Om een dubbele verwijzing of het verduisteren van een begrip uit de begripsovereenkomst te voorkomen zijn de begrippen niet via het nieuwe artikel 13 van de WvF 2000 en van de WvTOS rechtstreeks van toepassing verklaard op de WvF 2000 en de WvTOS, maar met begripomschrijving en al opgenomen in artikel 1.1 van de twee wetten.

Uitgangspunt voor het partnerbegrip in de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen is het partnerschap van de inkomensbelasting. De partner is voor de inkomensbelasting is dat in beginsel tevens voor de toepassing van de WvTOS en de WvF 2000. Bij de WvF 2000 geldt dat overigens alleen voor wat betreft de draagplicht mededing bij terugbetaling en bij het afsluiten van een samenlevingscontract. Voor de berekening van het inkomen van de ouders in verband met het afsluiten van een samenlevingscontract wordt nog steeds uitgaan van het inkomen van de natuurlijke ouders. Bij de WvTOS gaat het in het merendeel van de gevallen om één tegemoetkoming voor een heel school- of studiejaar. Voor de bepaling van de hoogte van die tegemoetkoming moet eenmalig geboden kunnen worden of het inkomen van de partner in aanmerking moet worden genomen of niet. De huidige methode, inhoudende dat het partnerinkomen slechts wordt meegerekend indien sprake is van een partnerschap van meer dan 6 maanden in het kalenderjaar waarin het school- of studiejaar aanvangt, waarvoor een tegemoetkoming wordt aangevraagd, wordt gecontinueerd. Naast afwijkingen voor de inkomensbelasting worden eisen gesteld aan wederzijds gezamenlijk huishouding, zoals dat ook in de WvF 2000 en de WvTOS het geval was. Voor een gedeeltelijke toepassing op dit begrip zij verwezen naar de toelichting bij artikel 3 van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen.

De toelichting van een partnerbegrip bij inkomensafhankelijke regelingen moet duidelijkheid voor aanvragers van tegemoetkomingen. Het is ook niet begrijpelijk voor de belanghebbende waarom men voor de ene regeling wel als partner wordt aangemerkt en voor de andere niet. Met het aanstellen bij het partnerbegrip van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen worden daarmee de mogelijkheden tot controle verkleind, omdat door het hanteren van gelijke begrippen bij alle uitberekende instanties kan worden gecontroleerd of iemand al dan niet een partner heeft en dan wel de beweerde partner daadwerkelijk de partner is.

De wijziging van het partnerbegrip heeft geen verregaande consequenties. In praktisch alle gevallen zal iemand die op grond van de WvF 2000 en de WvTOS als partner kon worden aangewezen, ook op grond van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen tot partner gerekend worden. De nieuwe verwijzing naar de gemeentelijke basiscadministratie persoonsgegevens (GBA) en de Wet inkomensbelasting 2001 is slechts een formele wijziging. In detail zal dit opgelijst worden in de volgende paragrafen. Voorts worden in het Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen, partnerbegrip de pensioenpartner (artikel 3, eerste lid, onderdeel b, onder A, Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen) en huishoudpartner (onder 7) behandeld. Ook hier gaat het om een formele wijziging, die in praktische gevallen op hetzelfde zal neerkomen. Niet alleen harmonisatie van inkomensafhankelijke regelingen, maar ook verificatiebaarheid van inkomensafhankelijke regelingen.

Op een enkel punt wijkt het partnerbegrip van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen af van het huidige in de WvF 2000 en de WvTOS gehanteerde begrip. Het betreft de bloadevenwicht in de tweede graad van de zijlijn. Het kan voorkomen dat broer en zus in één huishouden, waar niet tevens hun ouders wonen, elkaar partner zijn voor de terugbetalingregeling van de WvF 2000 of voor de WvTOS. Het gebruik van het partnerbegrip van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen zal hier nog enigszins belemmering vormen. Bij de terugbetalingregeling in de WvF 2000 wordt het inkomen van de partner pas

meegerekend in het geval de debiteur op grond van zijn draagkracht niet in staat is de vastgestelde termijn te betalen (artikel 6, 4 WSF 2000), en bestaat bovendien de mogelijkheid om, op aanvraag, de draagkracht van de partner niet mee te tellen (artikel 6, 15 WSF 2000). Een aantal begrippen uit de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen wordt niet overgenomen. Zo is het begrip medeoverner niet relevant voor WSF 2000 en WTOS. Ook het begrip kind is niet overgenomen, omdat zowel in WSF 2000 als WTOS dit begrip geen dragende functie heeft. WSF 2000 en WTOS zijn niet gericht op de hoedanigheid kind, maar op het zijn van scholier of student. Overnemen van het kindbegrip zou tot verwarring leiden waar pleegkind tot kind gerekend wordt; omdat in de WSF 2000 nu juist maar (het inkomen van) de natuurlijke ouders wordt getoetst.

Artikel 1, onderdeel B, C en D
Artikel IV, onderdeel A en C
Artikel VI, onderdeel C

In de nieuwe artikelen 1.8 van zowel de WSF 2000 als de WTOS worden de artikelen 9, 9, eerste lid en 10 van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen op de WSF 2000 respectievelijk de WTOS van toepassing verklaard. Voor een toelichting op deze artikelen wordt verwezen naar de toelichting bij de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen zelf. Op de WTOS is, met uitzondering van hoofdstuk 3, naast het eerste lid ook het tweede lid van artikel 6 van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen, dat regelt dat een belanghebbende geen aanspraak op een tegemoetkoming heeft als hij een fiscale partner heeft, van toepassing verklaard. Hoofdstuk 3 handelt immers over (leer)schulden kinderen, aan wie een tegemoetkoming van de onderwijsbijdrage en schoolkosten op grond van het Internationaal verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten niet mag worden onthouden. In de WSF 2000 (artikel 9, tweede lid, Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen) slechts overgenomen voor het onderdeel waar het inkomen van de partner voor het verkrijgen van een tegemoetkoming relevant is, o.p. de partnerbijdrage (artikel 3, 4 WSF 2000). Met het overnemen van artikel 10 Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen kunnen gelijkstellen-toelagen uit WSF 2000 (artikel 1, 4) en WTOS (artikel 1, 4) komen te vervallen. Artikel 7 van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen, waarin wordt geregeld hoe draagkracht moet worden bepaald, is niet overgenomen in de WSF 2000. Deze bepaling is opgenomen in de oorspronkelijke omschreven inkomensafhankelijke onderdelen van de WSF 2000 van toepassing:

- het al dan niet toekennen van een aanvullende beurs en de hoogte daarvan;
- het al dan niet verminderen van de studiefinanciering, in verband met meerintomen van een student;
- het bepalen van de draagkracht van de studietoelendebiteur in geval van terugbetaling.

Daar waar het de aanvullende beurs betreft wordt in de WSF 2000 uitgegaan van het inkomen van beide natuurlijke ouders (het inkomen van eventuele partners is niet relevant). Ook bij de berekening van het meerinkomen wordt het inkomen van een partner (niet) meegerekend. Deze regeling is niet nemelijk op het feit dat het hoofdbesliddende van de studiefinanciering, de beursbeurs, is bijgesteld inkomensafhankelijk is. Het feit dat de ouders verdragen maakt slechts uit voor de toekenning van de aanvullende beurs. Een klein aantal studenten verdient echter zelf zodanig veel dat de beursbeurs niet nodig is. Bij een klein bedrag wordt dan ook de (basis)beurs teruggoedord. Bij de terugbetaalregeling is er, getuigd op het individuele karakter van de studieschuld, voor gekozen de terugbetaling in beginsel uitsluitend door de belanghebbende laten geschieden. Slechts in uitzonderende gevallen is de draagkracht

kracht (in de zin van de W/SF 2000) heeft, wordt het inkomen van de partner meegedeeld.
In de WTOS wordt het eerste lid van artikel 7 Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen wel overgenomen, zij het dat dit pas plaatsvindt op het moment dat de correctie is afgebouwd en een volledig geharmoniseerd inkomensbegrip kan worden gehanteerd. Zie ook de toelichting op artikel VI, onderdeel G, punt 2.

Artikel I, onderdeel F

Artikel II, onderdeel M

Artikel IV, onderdeel E

Artikel VI, onderdeel K

Op grond van artikel 11.5 W/SF 2000 en 11.4 WTOS heeft de IB-Groep de bevoegdheid om af te wijken van de wet in die gevallen waarin uitvoering van de wet tot onbillijkheid van overeenkomstige aard zou leiden. Nu het begrip openstaar van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen grotendeels in de W/SF 2000 en in de WTOS wordt overgenomen, wordt deze bevoegdheid ingeperkt. Aangezien er in de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen geen hardheidsclausule is opgenomen, kan ten aanzien van de uit de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen overgenomen begrippen geen hardheidsbeleid worden gevoerd.

Artikel I, onderdeel G

Het derde en vijfde lid van artikel 12.1 W/SF 2000 zijn uitgewerkt en kunnen dus vervallen.

Artikel I, onderdeel I

Artikel IV, onderdeel G

Een tegenwoordiging kan zowel voortvloeien uit als tijdens het school- of studiejaar voor dat betreffende school- of studiejaar worden aangevraagd. Ook kan de afhandeling van een aanvraag het betreffende school- of studiejaar overschrijden. Omdat de correctie op het voornamelijk inkomens in drie jaar wordt afgebouwd (zie de toelichting bij onder meer artikel I, onderdeel A, punt 1 en 2) kan er onduidelijkheid ontstaan over welk recht op welke periode (van aanvragen) van toepassing is. Om dit te voorkomen is in artikel 12.11 van de W/SF 2000 en de WTOS overgangsrecht opgenomen.

Voor de goede orde zij daarbij opgemerkt dat de tegenwoordiging op grond van hoofdstuk 4 voor een kalenderjaar wordt toegeend, maar dat de hoogte berekend wordt aan de hand van de peiljaren die gelden voor de twee (deel)schooljaren waarin het kalenderjaar is samengevuld.

Artikel II, onderdeel A, punt 1 (toetsingsinkomen) en 3

Nu de correctie volledig is afgebouwd, zou in beginsel het begrip toetsingsinkomen van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen op de W/SF 2000 van toepassing kunnen worden verklaard. Voor de toetsing van schuldsanering zal aanvullend inkomen gekend blijven worden aan het inkomens in het tweede jaar voortgaand aan het jaar waarin de toetsening plaatsvindt. Dit houdt verband met het feit dat vanwege de verscheidenheid met betrekking tot de processen als de inning van het leegeld en de toetsing inget onderworpen zijn en voor gekozen is om de uitvoering van de W/SF 2000 en de WTOS niet te selecteren voor de uitvoering door de Belastingdienst. De uitvoering van de wetten en besluiten blijft opgedragen aan de IB-groep. Overschakelen naar het actuele inkomen zou ondanks dat daarmee de mogelijkheid tot peiljaarverlenging kan komen te vervallen, voor de IB-Groep tot een vergroting van de uitvoeringslasten leiden. Niets in wordt overschakelen naar het actuele inkomen als grondslag, geleid tot de beoogde harmonisatie en transparantie, wenselijk geacht. Beiden zal worden of dit op de langere termijn kan worden gerealiseerd. Handhaving van de zogenaamde 2-systeem aanpak

betekent dat voor de toepassing van het begrip toetsingsinkomen voor berekeningsjaar per jaar moet worden gelezen. Dit geldt uiteraard niet voor de gevallen waarin nu reeds wordt uitgegaan van het totale inkomen, te weten de regelingen van de partner toeslag (artikel 3.4) en het meerkomen (artikel 3.17).

Artikel III, onderdeel G, Gen I.

Om ook binnen de WSP 2000 één inkomensbegrip te kunnen hanteren, wordt artikel 3.17 aangepast aan de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen, zodat ook hier het verzamelinkomen maatgevend is. Omdat de toetsing van uitgegaan is van een netto inkomensbegrip moet het maximumbedrag dat een student mag bijverdienen worden aangepast. Om het verzamelninkomen te kunnen gebruiken als toetsingsinkomen is berekend welk verzamelninkomen een studerende ten hoogste mag bijverdienen, bij het aanpassen van het bedrag is uitgegaan van een inkomen dat geheel gegenereerd wordt door werk. Het gaat hier dus niet om een vermindering van de bijverdiengrants, maar om een technieke aanpassing. De Bijdrage zal er voor zorgen dat dit duidelijk aan studerende wordt overgebracht.

Voor de volledigheid wordt opgemerkt dat met het hanteren van het verzamelninkomen een zeer breed inkomensbegrip wordt geïntroduceerd. Met name maakt nu ook inkomen uit aanmerkelijk belang deel uit van het relevante inkomen. Het inkomen uit aanmerkelijk belang wordt, evenals een aantal andere onderdelen van het verzamelninkomen, op een min of meer willekeurig tijdstip in het jaar ontvangen. In het zesde lid van artikel 3.17 is voor een van die onderdelen, namelijk de belastingwinst uit onderneming, vermeld dat die op een laag van de studerende van worden het bedrag tot maximaal bedrag. Dit lid wordt uitgebreid met de overige hiervoor bedoelde onderdelen van het verzamelninkomen.

Aangezien in het huidige artikel 3.4, tweede lid, verwezen wordt naar artikel 3.17 wordt ook hier een technische aanpassing geplaatst. Het betreft de partner toeslag die toegekend kan worden als de partner een op de voet van artikel 3.17 berekend inkomen heeft dat minder bedraagt dan het normbedrag voor levensonderhoud van een uitwonende studerende. Om ook in artikel 3.4 het verzamelninkomen te gebruiken als toetsingsinkomen is op de zelfde wijze als hiervoor aangegeven ten aanzien van artikel 3.17, berekend welk verzamelninkomen de partner ten hoogste mag hebben om in aanmerking te kunnen komen voor de partner toeslag. Om in de paste blijven lopen met de ontwikkeling van het normbedrag voor een uitwonende studerende, is artikel 3.4, tweede lid, opgenomen in artikel 11.1.

Artikel III, onderdeel II, punt 3

Met de invoering van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen wordt in beginsel uitgegaan van het verzamelninkomen, ook als dit inkomen negatief is. Bij de bepaling van de afzonderlijke ouderlijke bijdrage werd een negatief inkomen echter op nihil gesteld. Tot de invoering van de Wet inkomensafhankelijke regelingen 2001 kon een negatief inkomen in latere jaren aan positief inkomen compenseren en was het daarom niet nodig om binnen een jaar te compenseren. Dat is nu niet meer het geval. Door een negatief inkomen niet meer op nihil te stellen, compenseren een negatief en een positief inkomen elkaar (binnen een jaar), zodat een reëler beeld van de gezamenlijke draagkracht van de beide natuurlijke ouders van de student in dat, aan ontstaat. De afschaffing van deze correctie op het verzamelninkomen wordt budgetair neutraal.

uitgevoerd, doordat hiermee rekening is gehouden bij het bepalen van de nieuwe grensbedragen.

Artikel IV, onderdeel F

Artikel 12.1 WTOG aangevuld en kan dus vervallen.

Artikel VI, onderdeel A, punt 1 (toetsingsinkomen), 5, punt 2, E, F en I

Het begrip «toetsingsinkomen» van artikel 8 van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen omvat het inkomen van één ouder. De thans in artikel 2.24 van de WTOG gebruikte term «toetsingsinkomen» omvat echter het inkomen van de ouder én van diens partner, hetgeen in artikel 7, eerste lid, van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen met de term «draagkracht» wordt aangeduid.

Via artikel van de correctie (zie de toelichting bij onder meer artikel I, onderdeel A, punt 1 en 2) wordt het begrip «toetsingsinkomen» van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen in de WTOG opgenomen (artikel 1.1) en wordt artikel 7, eerste lid, van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen op de WTOG van toepassing verklaard (artikel 1.8). Artikel 2.24 van de WTOG kan nu vervallen. In de artikelen 2.25, 2.26, 2.28 en 4.9 wordt de WTOG-term «toetsingsinkomen» vervangen door «draagkracht».

Overigens kan artikel 7, eerste lid, van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen niet onverkort van toepassing worden verklaard, omdat voor de bepaling van de draagkracht in hoofdstuk 4 van de WToG het inkomen van de TOG ouder maatgevend is, terwijl de meederdjarige zoon hier de belanghebbende is. Voor de toepassing van dat hoofdstuk moet in artikel 7, eerste lid, van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen voor belanghebbende ook «TOG-ouder» worden gelezen. Voorbeeld van de WTOG, net als de WGF 2000, uitgaan van de zogenaamde 1/2 systematiek. Voor de toepassing van het begrip «toetsingsinkomen» moet daarom voor berekeningsjaar per jaar worden gelezen.

AFDELING MINISTERIE VAN JUSTITIE

Artikel I. Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering

A. artikel 475d, vijfde lid

De wijziging van artikel 475d van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering is van redactionele aard en houdt verband met het vervallen van artikel 206 van de Huis van de Wet.

AFDELING MINISTERIE VAN FINANCIËN

Artikel I. De Wet op de Invoerschikking 1963

A. artikel 10, eerste lid

De aanpassing van deze bepaling is van redactionele aard en houdt verband met de wijziging van artikel 5 van de Wet Kinderopvang.

B. artikel 15c, vierde lid

De aanpassing in dit artikel is niet van inhoudelijke aard. De verwijzing in het vierde lid naar de omschrijving van het begrip partner in de Wet Kinderopvang is vervangen door een verwijzing naar het partnerbegrip zoals dat in de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen wordt gehanteerd.

HOOFDSTUK 2 OVERGANG EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 11. Overgangenecht Huursubsidiewet

Nu per 1 januari 2006 huursubsidie zal worden uitgekeerd op basis van de voorgestelde Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen en daarmee de thans geldende Huursubsidiewet in grote mate wordt gewijzigd en aangepast aan de voorgenoemde wet, is de overgangsvoorziening van toepassing in het voorgestelde artikel 1, eerste lid, van hoofdstuk 2 van dit wetsvoorstel, wordt expliciet bepaald dat de Minister van VROM respectievelijk burgemeester en wethouders op grond van de Huursubsidiewet, zoals die laatstelijk luidt vóór de inwerkingtreding van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen, uitspraak over het tijdstip dat loopt van 1 juli 2005 tot en met 31 december 2005 huursubsidie respectievelijk een bijzondere bijdrage in de huurlasten toekennen.

Van toepassing is te vinden in het tweede lid, waar het gaat om de voorschotten als bedoeld in artikel 20f, tweede lid, van de Huursubsidiewet. Aangezien huursubsidietoelagen perken van 1 juli tot en met 30 juni van het daaropvolgende jaar betreffen, is het noodzakelijk om ten aanzien van het laatste halfjaarstijdstip, dat loopt van 1 juli 2005 tot en met 31 december 2005, een aantal specifieke overgangsrechtelijke bepalingen op te nemen. Het voorgestelde artikel 1, derde lid, van hoofdstuk 2 van dit wetsvoorstel, stelt hiertoe

In het voorgestelde artikel 1, vierde lid, wordt bepaald dat alle door de Minister van VROM vóór 1 januari 2006 (inwerkingtreding Aanpassingswet Algemeen wet inkomensafhankelijke regelingen) aangewezen onzelfstandige woonruimten als bedoeld in artikel 11, tweede lid, van de Huursubsidiewet, zoals die laatstelijk luidt vóór de inwerkingtreding van de Wet met, zijn aangetuurd en aangegeven dat artikel 11, tweede lid, kan toelaten na de inwerkingtreding van voormelde Aanpassingswet. Dit is om te voorkomen dat de Bestaandste Toelagen alle vóór die datum door de Minister van VROM aangewezen onzelfstandige woonruimten opnieuw moet aanwijzen.

Nu hij de maximum-inkomensgrenzen, bedoeld in artikel 14, eerste lid, van de Huursubsidiewet, en de referentie-inkomens (punten, bedoeld in artikel 18, eerste lid, van die wet, per 1 januari 2006) (eenmalig) moet worden uitgegaan van een nieuwe beginsituatie, waarbij rekening moet worden gehouden met zowel de overgang van het inkomen uit het voorgaande (cijfer)jaar naar actueel inkomen als met het afschrijven van de correctie op het verzame inkomen, worden de betreffende bedragen in afwijking van artikel 27, vierde onderscheidenlijk zesde lid, van die wet bij ministeriële regeling van de Minister van VROM na overleg met de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid vastgesteld (het voorgestelde artikel 1, vijfde lid, van de Aanpassingswet Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen).

De bevestiging (niet) van aanvragen, volgens het huidige recht af te doen, mits met inachtneming van het feit dat bij de toepassing van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen wordt uitgegaan van berekeningsjaren van 1 januari tot 1 januari in plaats van subsidiejaren van 1 juli tot en met 30 juni van het daaropvolgende jaar. Het laatste halfjaarstijdstip op basis van de thans geldende Huursubsidiewet loopt vanaf 1 juli 2005 tot en met 31 december 2005. Voor het verkrijgen van huursubsidie voor het eerste gedeelte van dit tijdstip dient de huurder de aanvraag hiervoor uiterlijk 30 november 2005 te hebben ingediend. Later ingediende aanvragen hebben betrekking op huursubsidie met ingang van de eerste van de maand volgende daarop, 1 januari 2006, de datum van inwerkingtreding van de nieuwe Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen. Zo wordt voorkomen dat naast eventuele aanspraken op grond van de (oude) Huursubsidiewet eventuele aanspraken op grond van de

Huursubsidiewet, zoals die komt te luiden na de inwerkingtreding van deze wet, kunnen ontstaan. Dit laatste is immers onwettelijk (het voorgaande artikel I, eerste en zevende lid, van de Aanpassingswet Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen).

Artikel III Overgangsrecht Wet kinderopvang

Het overgangsrecht met betrekking tot de Wet kinderopvang gaat uit van deze systematiek als het overgangsrecht zoals dat geldt voor de Huursubsidiewet. De toekenning van tegemoetkoming met betrekking tot het jaar 2005 wordt afgeleid op basis van het eerdere recht, de toekenning van tegemoetkoming met betrekking tot de jaren 2000 en later wordt afgeleid volgens het nieuwere recht. Voor de Wet kinderopvang brengt dat met zich mee dat de inspecteur aan de emigranten van de arbeidsinspectie dienst voor wat betreft de werkzaamheden met betrekking tot de toekenning van tegemoetkomingen over het jaar 2005 de bevoegde bestuursorganen zijn. Ook na 1 januari 2006 zullen zij die rol en de tijd vervullen aangezien zij alle taken die voortvloeien uit de door hengenomen beslissingen met betrekking tot het tegemoetkomingsjaar 2005 zullen blijven verrichten, waaronder ook werkzaamheden met betrekking tot het gebied van de arbeid.

Artikel III Inwerkingtreding

De inwerkingtreding van deze wet is vastgesteld op 1 januari 2006, de datum waarop het belastingjaar 2005 een aanvang neemt. Vanaf die datum vindt de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen te passie op de inkomensafhankelijke regelingen zoals die in dit wetsvoorstel voortvloeien uit de wet.

In het voorgaande artikel III, tweede lid, wordt in afwijking van het voorgaande artikel III, eerste lid, bepaald dat artikel I, eerste, tweede en derde lid, van hoofdstuk 2 in werking treedt met ingang van 1 juli 2006. Deze bepaling heeft betrekking op het wettelijke huursubsidieartikel dat loopt van 1 juli 2006 tot en met 31 december 2005. Dit is een toelichting hierin het artikel afgeleide gedeelte van deze momenten van inwerkingtreding onder artikel I van hoofdstuk 2.

De afbouw van de correctie op het verzamelen inkomens in dit jaar in de Wet studietoelating 2000 en de Wet tegemoetkoming onderwijsbijdrage en schoolkosten leidt tot een geleidelijke inwerkingtreding van de artikelen van afdeling C (OCW). Zie ook de toelichting bij onder meer artikel I, onderdeel A, punt 1 en 2, van hoofdstuk I.

Artikel IV Citeertitel

In dit artikel is bepaald dat deze wet wordt aangehaald als „Aanpassingswet Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen“. Deze naam kan aangegeven worden afgeleid tot Aanpassingwet Alw.

De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
A. J. de Gaus

De Minister van Volkskultuur, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
B. M. Dijkster

De Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap,
M. J. A. van der Hoeven

De Staatssecretaris van Financiën,
J. G. Wijn